VII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Skarbu Państwa**
(nr 109)
z dnia 28 maja 2014 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Skarbu Państwa (nr 109)

28 maja 2014 r.

Komisja Skarbu Państwa, obradująca pod przewodnictwem posła **Tadeusza Aziewicza (PO)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– informację na temat bieżącej sytuacji oraz planów rozwojowych w sektorze paliwowo-naftowym,

– propozycje tematów kontroli do planu pracy Najwyższej Izby Kontroli na 2015 rok.

W posiedzeniu udział wzięli: **Zdzisław Gawlik** sekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa wraz ze współpracownikami, **Michał Pasikowski** specjalista w Ministerstwie Gospodarki, **Andrzej Sowiński** wicedyrektor Departamentu Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji Najwyższej Izby Kontroli, **Zbigniew Skrzypkiewicz** wiceprezes zarządu ds. poszukiwań i wydobycia Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. wraz ze współpracownikami, **Krzysztof Romaniuk** dyrektor ds. analiz rynku paliw w Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego, **Marcin Moskalewicz** prezes zarządu PERN „Przyjaźń" S.A., **Marek Podstawa** członek zarządu ds. sprzedaży PKN Orlen S.A. wraz ze współpracownikami, **Maciej Szozda** wiceprezes zarządu Grupy Lotos oraz **Aleksandra Gad** i **Michał Klich** przedstawiciele Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych.

W posiedzeniu udział wziął pracownik Kancelarii Sejmu: **Wiesław Kozioł** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Otwieram kolejne posiedzenie Komisji Skarbu Państwa. Serdecznie witam panów posłów oraz wszystkich zaproszonych gości na czele z panem ministrem Zdzisławem Gawlikiem. Mamy dzisiaj w porządku dziennym dwa punkty, pierwszy to rozpatrzenie informacji na temat bieżącej sytuacji oraz planów rozwojowych w sektorze paliwowo-naftowym – przedstawia minister skarbu państwa. Punktem drugim będzie rozpatrzenie propozycji tematów kontroli do planu pracy Najwyższej Izby Kontroli na 2015 r. Dotychczas nie wpłynęły do sekretariatu Komisji żadne propozycje ze strony naszych członków. Czy są jakieś uwagi do porządku obrad? Nie słyszę.

Stwierdzam jego przyjęcie i bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stosownej informacji.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Zdzisław Gawlik:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, może wprowadzę w kilku zdaniach do problematyki, która jest przedmiotem obrad Wysokiej Komisji. Myślę, że następnie najbardziej pełną informację dostarczą państwu przedstawiciele poszczególnych podmiotów, które uczestniczą w posiedzeniu Komisji, a w których Skarb Państwa posiada udziały. Ich aktywność ukierunkowana jest na pracę w sektorze paliwowo-naftowym. Uczestniczą w pracach Komisji: pan Marcin Moskalewicz – prezes PERN „Przyjaźń" S.A., jest pan Marek Podstawa – członek zarządu ds. sprzedaży PKN Orlen S.A., pan Maciej Szozda – wiceprezes Lotos i pan Zbigniew Skrzypkiewicz z Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa.

Jeżeli chodzi o syntetyczną informację, to sytuacja w Europie i spowolnienie gospodarcze spowodowało nadpodaż mocy rafineryjnych. Polityka klimatyczna również wpływa w sposób pośredni na sytuację rafinerii, a trzeba pamiętać także o rosnącej konkuren-

cji producentów paliw z Rosji i Bliskiego Wschodu oraz rewolucji łupkowej w Stanach Zjednoczonych, która niewątpliwie wywiera wpływ na europejskich sektor rafineryjny.

Zdolności produkcyjne polskich rafinerii w zakresie benzyn w całości zabezpieczają popyt krajowy, a część produkcji jest dodatkowo kierowana na eksport. W przypadku oleju napędowego okresowe niedobory w tym obszarze są kompensowane importem. Krajowy rynek charakteryzuje się spadkową tendencją konsumpcji paliw ciekłych. Według wstępnych danych Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego łączna krajowa konsumpcja sześciu gatunków paliw ciekłych wyniosła prawie 25 mln m^3 i była niższa o prawie 1 mln m^3 od konsumpcji w 2012 r.

Spółki Skarbu Państwa z sektora paliwowo-naftowego realizują złożone i wymagające nakładów inwestycje, mające na celu wzrost bezpieczeństwa energetycznego Polski, mimo niekorzystnych warunków w otoczeniu makroekonomicznym i konkurencyjnym. Ta działalność, która ma wzmagać wzrost naszego bezpieczeństwa energetycznego, ukierunkowana jest na rozbudowę infrastruktury przesyłowej i przeładunkowej ropy naftowej i produktów ropopochodnych oraz realizowana przez rozbudowywanie pojemności magazynowej gazu ziemnego oraz ropy naftowej i jej produktów. Budowane są kolejne rurociągi służące przesyłowi ww. surowców. Bezpieczeństwo gwarantowane jest przez rozwój krajowych złóż surowców energetycznych, który bezpośrednio wpisuje się w strategię dywersyfikacji źródeł i kierunków dostaw energii w ramach zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego Rzeczpospolitej oraz Unii Europejskiej. Dzieje się to w kontekście stworzenia do 2014 r. wewnętrznego unijnego rynku energetycznego i zapewnienia, by w 2015 r. w unii energetycznej nie było już tzw. wysp energetycznych. Realizowane są także inwestycje dotyczące rozpoznania i poszukiwań gazu łupkowego. Gaz łupkowy jest odpowiedzią na rosnącą potrzebę politycznej i gospodarczej synergii między bezpieczeństwem dostaw surowców energetycznych a zrównoważonym rozwojem i innowacyjną oraz konkurencyjną europejską gospodarką i przemysłem.

Ministerstwo Skarbu Państwa wspiera działania spółek z udziałem Skarbu Państwa w zakresie intensyfikacji poszukiwań i zwiększenia wydobycia surowców energetycznych, jakie prowadzone są nie tylko na obszarze terytorium RP, ale również na obszarze innych krajów. Niewątpliwie buduje to wzrost pozycji poszczególnych podmiotów z udziałem Skarbu Państwa. Przykładem w każdej ze spółek, czyli PGNiG, Lotos i Orlen, jest to, że daje się zauważyć dalsze inwestycje, które pozwalają nie tylko zdobywać kolejne przyczółki w poszczególnych częściach świata, ale także budować kompetencje, które mogą być wykorzystywane na obszarze naszego kraju.

Tyle tytułem ogólnych uwag. Myślę, że teraz każdy z przedstawicieli zarządów poszczególnych spółek przedstawi państwu bliższą i szczegółową informację, która dotyczy każdego z tych podmiotów. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo, panie ministrze. Bardzo proszę, który z panów prezesów jako pierwszy? Pan prezes Moskalewicz, bardzo proszę.

Prezes zarządu PERN „Przyjaźń" S.A. Marcin Moskalewicz:

Dziękuję, panie przewodniczący. Szanowni państwo, chciałbym powiedzieć o dwóch inwestycjach, której są w tej chwili realizowane w PERN. Jedna kluczowa inwestycja, to jest terminal naftowy w Gdańsku – wartość inwestycji 826 mln zł do 2018 r. Pierwszy etap zakłada budowę sześciu zbiorników o pojemności 62,5 tys. m^3. Odbiór i oddanie do użytku ma nastąpić do końca 2015 r. Na dzień dzisiejszy inwestycja prowadzona jest zgodnie z planem, nie ma żadnych opóźnień, zakończy się w zakładanym terminie.

Druga inwestycja to kontynuacja budowy trzeciej nitki rurociągu, prowadzona od 2002 r. przez PERN. Wartość inwestycji ponad 760 mln zł, do jej dokończenia potrzeba nam 70 mln zł. Mieścimy się jeszcze w budżecie tej inwestycji. W tym roku do pozyskania pozostało jeszcze siedem działek o pow. 62,5 km^2. Jest duża szansa, że część inwestycji skończymy w roku bieżącym, a drugą część oddamy do połowy 2015 r.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo, panie prezesie. Pan prezes Szozda jako kolejna osoba? Proszę bardzo.

Wiceprezes zarządu Grupy Lotos Maciej Szozda:

Proszę państwa, Grupa Lotos również przygotowuje się do dwóch bardzo istotnych inwestycji. Pierwsza to budowa instalacji koksowania, którą rozpoczniemy w przyszłym roku. Jest to przetwórnia ciężkich pozostałości po rafinacji ropy naftowej, która da nam dodatkowo 1 mln ton białych produktów dla rynku. Druga sztandarowa inwestycja, do której przygotowujemy się wraz z Grupą Azoty i Polskimi Inwestycjami Rozwojowymi, to budowa instalacji petrochemicznych w Gdańsku. W tej chwili jesteśmy na etapie *profitability study* i z końcem roku podejmiemy decyzję. Jeżeli będzie ona pozytywna, to w przyszłym roku zacznie się etap projektowania. W 2016 r. powinniśmy przystąpić do budowy.

Oprócz tego działa już nasza nowa platforma wiertnicza na morzu bałtyckim. W tej chwili prowadzimy odwierty, które są dosyć obiecujące. Oprócz tego wraz z PIR robimy odwiert B8 na Bałtyku. Tak chcemy wypełnić nasze strategiczne założenia wydobywania większej ilości węglowodorów. Mamy już w tej chwili także wydobycie na szelfie norweskim ropy i gazu. Nasz cel strategiczny, czyli 10% udziału w naszej produkcji ropy naftowej z własnego wydobycia powinien być zrealizowany do końca 2015 r. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Orlen, bardzo proszę.

Członek zarządu ds. sprzedaży PKN Orlen S.A. Marek Podstawa:

Witam państwa. Aktualna sytuacja Grupy Orlen jest stabilna i spółka realizuje konsekwentnie swoją strategię. Osiąga dobre wyniki pomimo trudnego otoczenia makroekonomicznego i rosnącej szarej strefy. W pierwszym kwartale 2014 r. wynik operacyjny wzrósł o 43 mln zł w stosunku do roku poprzedniego i osiągnął 953 mln zł, głównie dzięki rekordowej sprzedaży detalicznej i petrochemicznej. Dźwignia finansowa została utrzymana na poziomie 24,8%, zgodnie ze strategią. Zarząd po raz kolejny rekomendował wypłatę dywidendy w wysokości 616 mln zł, czyli 1,44 zł na akcję.

Po raz pierwszy w historii koncern wydobył 300 tys. baryłek ekwiwalentu ropy ze swoich nowych złóż w Kanadzie.

Jeśli chodzi o plany rozwojowe, to w strategii na lata 2013-17 nakłady inwestycyjne mają osiągnąć 22,5 mld, z czego ponad 5 mld na poszukiwania i wydobycie. Poszukiwania, segment *upstream* oraz energetyka mają się stać nowymi obszarami, w których będzie działał Orlen. W związku z tym przewidujemy budowę elektrowni we Włocławku oraz rozważamy budowę nowej elektrowni gazowej w Płocku.

Jeśli chodzi o finansowanie, to Orlen ma je zapewnione. W kwietniu br. podpisaliśmy umowę kredytową z konsorcjum 17 banków, dotyczącą kredytu o wartości maksymalnej 2 mld euro. W ramach Programu „Inwestycje Polskie" z Banku Gospodarstwa Krajowego uzyskaliśmy kredyt długoterminowy na kwotę 1 mld zł. Dywersyfikujemy źródła finansowania, po raz pierwszy w historii PKN Orlen przeprowadził emisję obligacji detalicznych. Inwestorzy mogli kupić 10 mln obligacji w cenie nominalnej 100 zł każda. Wszystkie serie obligacji spotkały się z bardzo dużym zainteresowaniem i znajdowały nabywców w ciągu kilku dni od ogłoszenia. Obecnie przygotowujemy uruchomienie emisji euroobligacji, maksymalnie do wartości 1 mld euro, z okresem wykupu 10 lat.

Szczególnym wyzwaniem dla Orlen jest litewska rafineria w Możejkach. W zeszłym roku Orlen Litwa zanotował ponad 94 mln dolarów straty netto. W tym roku za pierwszy kwartał strata wyniosła już ponad 40 mln dolarów. Aktualnie rafineria w Możejkach wykorzystuje jedynie 58% mocy przerobowych w związku z niekorzystnym otoczeniem makroekonomicznym. W zasadzie potencjał wszystkich wewnętrznych rozwiązań optymalizacyjnych jest na wyczerpaniu i bez życzliwego podejścia litewskich władz oraz rozwiązania problemów logistycznych niewiele już będzie można poprawić. Cały czas jesteśmy w kontakcie z litewskimi władzami i próbujemy rozwiązać problem.

Koncern był bardzo dobrze oceniony przez analityków i niezależnych ekspertów. Na koniec 2013 r. agencje podniosły ocenę kredytową PKN Orlen do poziomu inwestycyjnego z perspektywą pozytywną. PKN Orlen znalazł się również w grupie najlepiej zarządzanych przedsiębiorstw z sektora naftowego. Lista została sporządzona przez brytyjski miesięcznik „Euromoney". W marcu br. PKN Orlen jako pierwsza firma z Europy Środ-

kowej znalazł się na liście najbardziej etycznych firm świata. Tyle, jeśli chodzi o pierwszy kwartał.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Prosimy PGNiG.

Wiceprezes zarządu ds. poszukiwań i wydobycia Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. Zbigniew Skrzypkiewicz:

Grupa kapitałowa PGNiG rozwija podstawową działalność w czterech segmentach: tj. poszukiwanie i wydobycie, obrót, magazynowanie, dystrybucja i wytwarzanie. Plan inwestycyjny jest realizowany w dwóch obszarach, tzn. poszukiwania i wydobycie oraz magazynowanie. Strategiczne cele, które nam przyświecają, to intensyfikacja krajowego wydobycia złóż konwencjonalnych, optymalizacja w sektorze poszukiwania i wydobycia ze złóż niekonwencjonalnych, czyli *shale* i *tight* gazowych, rozwój *upstream*'u zagranicznego.

W 2013 r. spółka wydobyła ponad 4,6 mld m^3 gazu, co w przeliczeniu daje ok. 28 mln baryłek. W 2014 r. zaplanowane jest 4,5 mld, czyli poziom jest nieco niższy, ale jest z kolei rekompensowany poziomem wydobycia ropy naftowej, który w 2013 r. osiągnął poziom 1,1 mln ton, a w 2014 r. planowany jest na 1,2 mln. Udokumentowane krajowe złoża gazu PGNiG to ok. 85,5 mld m^3, a jeśli chodzi o ropę, to ponad 19 mln ton. Koncesje, na których podstawie prowadzimy działalność, są podzielone na poszukiwawcze i wydobywcze. Poszukiwawczych mamy 84, wydobywczych 227. W tej chwili działa 60 kopalń, 22 w oddziale zielonogórskim i 38 w oddziale sanockim. Eksploatację prowadzimy z ponad 200 tys. odwiertów. W 2014 r. planujemy wykonanie 10 odwiertów badawczych w poszukiwaniu gazu łupkowego. Są one zaplanowane na koncesjach najbardziej perspektywicznych – 8 odwiertów na koncesjach północnych i 2 odwierty na koncesjach w południowo-wschodniej Polsce.

Jeśli chodzi o naszą działalność zagraniczną, to należy wyróżnić dwa kraje. Norwegia, gdzie posiadamy spółkę. Nasz udział w złożu to 11,92%. Innymi współudziałowcami jest BP/E.ON i Statoil. Łączne wydobywalne zasoby złoża szacuje się na 60 mln baryłek. Drugim takim krajem, w którym trwa eksploatacja, co prawda próbna, to Pakistan. Nasza działalność tam zaowocowała uruchomieniem produkcji w czerwcu 2013 r. W tej chwili sprzedajemy gaz do Pakistanu. Pozostała aktywna działalność to Libia i Egipt. Podjęliśmy decyzję o wycofaniu się z Egiptu ze względu na niepowodzenie w wierceniach. Dwa odwierty, które tam wykonaliśmy były negatywne. W 2013 r. zapadła decyzja, żeby zamknąć tę działalność. Natomiast w Libii, pomimo odkrytych złóż, sytuacja polityczna zmusiła nas do tego, żeby wycofać cały personel i zaprzestać działalności. To tyle, jeśli chodzi o *upstream*. Realizujemy plan prac poszukiwawczych, których jest określony na łączną kwotę ok. 1,3 mld zł.

Drugim elementem, który pochłania nakłady inwestycyjne, a równocześnie służy zapewnieniu bezpieczeństwa zaopatrzenia w gaz, jest osiem naszych magazynów gazu wysokometanowego i dwa magazyny gazu zaazotowanego. Są one rozlokowane w różnych częściach Polski. Dwa magazyny mają szczególne znaczenie ze względu na możliwość szybkie czerpania gazu. Są to magazyny kawernowe: Kosakowo i Mogilno. Obecnie prowadzimy prace zwiększające pojemność magazynów. Trwają one zarówno w Mogilnie, jak i w Kosakowie, a także w magazynie złożowym w Husowie. Na koniec tego roku powinniśmy mieć łączną dostępną pojemność magazynową przekraczającą 2,5 mld m^3 gazu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Bardzo proszę, kto z państwa chciałby zabrać głos? Mamy obszerny i wyczerpujący materiał. Pan poseł Rojek, bardzo proszę.

Poseł Józef Rojek (niez.):

Dziękuję, panie przewodniczący. Panie ministrze, szanowni państwo, pytanie do przedstawiciela Grupy Orlen, bo wspomniał pan tu o szarej strefie. Słyszymy to po raz kolejny. Niepokoi nas to, bo nie wiemy, jaka jest skala tego zjawiska np. w stosunku do produkcji Grupy Orlen. Jak to wygląda w skali kraju. Zainteresowany tym jest chyba także Lotos i my wszyscy. Pytanie do pana ministra, jak rząd stara się z tym uporać? Odkąd jestem

członkiem Komisji Skarbu Państwa, czyli od 2005 r., ten problem istnieje. Nie wiem, czy ma on tendencję wzrostu, czy w jakiś sposób się go likwiduje. Rozumiem, że państwo nie siedzicie z założonymi rękoma, ale chciałbym usłyszeć coś na ten temat.

Do przedstawiciela firmy Lotos mam pytanie, bo niedosłyszałem – jak wygląda sprawa porozumienia między Grupą Azoty a Lotosem w sprawie instalacji, o której nie tak dawno było głośno. Czy robi się coś w tym zakresie? Czy na razie jest to tylko w sferze podpisanego porozumienia? prosiłbym o szczegóły.

Co do pana prezesa PGNiG, to przepraszam, że tak odebrałem, ale niewiele zrozumiałem z tego, co pan mówił. Interesuje nas sprawa odwiertów gazu łupkowego i chciałbym, żeby się pan pochwalił, czy są jakieś dobre wieści w tej kwestii. Pan się uśmiecha. Rozumiem, bo z wykształcenia jestem inżynierem, że trzeba trochę tych odwiertów, żeby wydać jakieś konkretne dane dla ludu. Dlatego chciałbym, żeby powiedział pan o szczegółach tej sprawy. Dziękuję.

Mam jeszcze jedno pytanie do pana prezesa, ale jak pan przewodniczący pozwoli, to w drugiej turze. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Panie pośle, żebyśmy nie przedłużali bardziej niż potrzeba. Jeżeli można, to od razu, panie pośle.

Poseł Józef Rojek (niez.):

Sprawa nieszczęsnych Możejek, bo też bez przerwy słyszymy, że rozmawiacie z rządem litewskim. Co z tego wynika? Jak słyszymy o stratach, to pytanie, czy od czasu zakupu rafinerii w jakimkolwiek roku dała ona zysk? Jak sobie przypominam, to chyba było coś w jednym roku, ale niewiele. Gdzie jest problem? Rozumiem, że surowiec dostarcza się cysternami i jest kwestia rurociągu, który przesyłałby go z portu do rafinerii. Chyba, że jeszcze gdzieś indziej tkwi problem. Już zostawiam stronę rosyjską, bo nie ma co liczyć na to, że konkurencja pozwoli nam produkować z surowca z tamtej strony. Pytanie, czy zastanawialiście się państwo, aby w inny sposób się z tym uporać? Jeżeli rafineria przynosi takie straty, to może trzeba użyć ostatecznego argumentu i ją upłynnić. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Pan poseł Małecki, bardzo proszę.

Poseł Maciej Małecki (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, szanowni państwo, chciałbym uzyskać od Lotosu potwierdzenie na temat planów rozbudowy pojemności magazynowych w bazie w Poznaniu. Jeżeli tak, to z jakich powodów będą rozbudowywane te pojemności magazynowe? Czy we współpracy np. z Operatorem Logistycznym Paliw Płynnych nie można wykorzystać pojemności bazy w Rejowcu? Lotos korzystałby po prostu z usług lidera na rynku magazynowania – OLPP. Czy są jakieś problemy w tym zakresie? Czy z tego powodu chcecie państwo rozbudowywać własne zbiorniki? Proszę o informację, również z argumentami, jeżeli będziecie państwo rozbudowywali zbiorniki w bazie w Poznaniu – jakie są tego powody? Jakie w związku z tym korzyści ma uzyskać Lotos?

Tym razem temat dotyczący przesyłu, bo słyszymy od kilku lat, że projektowana jest zmiana pierwszej nitki ropociągu „Przyjaźń" na rurociąg paliwowy. Jest to informacja podawana bodajże od 6 lat. Co się dzieje z tym projektem? Czy jesteśmy na etapie, że nadal jest to rozważane, czy już wystartowały jakieś prace? Niekoniecznie konkretne prace na rurociągu, ale projektowe. Na jakim jesteście etapie?

Bodajże na posiedzeniu Komisji ds. energetyki i surowców energetycznych przedstawiciel OLPP podał informację, że rozważana jest budowa rurociągu z Boronowa do Trzebini. Dlaczego rozważany jest taki rurociąg? Jakie korzyści to przyniesie? Czy zwiększa to bezpieczeństwo energetyczne państwa?

Pytanie do pana ministra, dotyczące bezpieczeństwa zapasów paliw w Polsce, bo zmieniamy ustawę o zapasach. Wprowadziliśmy wymóg, żeby wszystkie zapasy, także z magazynów bezzbiornikowych, były wyciągane w ciągu 90 dni, a nie jak dzisiaj 230, czy jak było projektowane 150. Oprócz ilości paliw i czasu ich dostępności, kluczowe

jest również ich zabezpieczenie. Panie ministrze, powiem szczerze, że poczułem się bardzo zaniepokojony kolejnymi pogłoskami o sprzedaży Orlen Ochrona i Naftor. Proszę o jednoznaczne stanowisko ministra skarbu państwa na temat pogłosek o prywatyzacji spółek, które chronią rafinerie, rurociągi i magazyny paliw. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Pan poseł Warzecha. Proszę bardzo, panie pośle.

Poseł Jan Warzecha (PiS):

Chciałem skierować pytanie do pana prezesa Macieja Szozdy ze spółki Lotos. Interesuje mnie konkretnie przyszłość i plany rozwojowe spółki Lotos Infrastruktura, a precyzyjnie Lotos Asfalt w Jaśle. Jakie są perspektywy rozwojowe po zakończeniu inwestycji autostradowych? Czy eksport do krajów południowych i niektórych krajów północnych Europy Zachodniej zrekompensuje stratę kontraktów związanych z autostradą? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę, kto z państwa chciałby zabrać głos? Pan poseł Zbrzyzny, bardzo proszę.

Poseł Ryszard Zbrzyzny (SLD):

Chciałem zapytać o to, co się w tej chwili dzieje w Sejmie. Mam na myśli prace nad systemem podatkowym, który ma dotyczyć węglowodorów, a więc surowców, którymi zajmujecie się państwo na co dzień. Przewiduje się podwyższenie stawek w podatkach, które już obowiązują. Miałoby to miejsce od 2016 r., jak wynika z projektu. Dotyczy to eksploatacji złóż konwencjonalnych, tak gazu, jak i ropy naftowej. Wzrosty są znaczne. Jak to przekłada się nominalnie na dodatkowe obciążenia z tego tytułu dla przedsiębiorstw, którymi panowie zarządzacie? Czy ma to istotne znaczenie dla opłacalności tych gospodarczych przedsięwzięć? Czy ma wpływ na kształtowanie cen paliw? To po pierwsze.

Po drugie, trwają także prace nad specjalnym podatkiem węglowodorowym. Co prawda perspektywa jest odległa, ale tak może się tylko dzisiaj wydawać. To 2020 r. To jest specjalny podatek węglowodorowy, który – co by nie powiedzieć – będzie dodatkowym obciążeniem dla tych, którzy się zdecydują. Przypomnę, że nie ma jeszcze ani jednej koncesji wydobywczej na tego typu gaz ze złóż polskich i być może do 2020 r. nie będzie. Trudno to w tej chwili przewidzieć, ale panowie lepiej wiecie ode mnie. Jest zasadnicze pytanie, czy konstrukcja tego podatku w jakikolwiek sposób może zachęcić potencjalnych inwestorów, a takimi może być pewnie też Orlen czy PGNiG, do tego, żeby poważnie potraktować to przedsięwzięcie gospodarcze? Mam poważne wątpliwości.

Na koniec chciałem zapytać o gazoport. Jakie będzie jego usytuowanie w strukturze właścicielskiej polskich firm, które zaopatrują rynek wewnętrzny i zewnętrzny w paliwa? Czy będzie to samodzielna spółka, która będzie „przyspawana" do jakiejś grupy kapitałowej, czy też spółka, w której bezpośredni, 100-procentowy nadzór będzie posiadał Skarb Państwa? Chodzi o usytuowanie gazoportu, który jest dla nas ważną i bardzo kosztowną inwestycją. Śmiem twierdzić, że na tym poziomie inwestycyjnym się nie zakończy, bo w planach jest rozbudowanie portu do zdolności przerobowych 7,5 mld m^3. To są dodatkowe wyzwania i koszty, które trzeba będzie ponieść.

Na koniec, żeby się za bardzo nie zaczepiać o ten gazoport, to ostatni komunikat prasowy, który do mnie dotarł mówi o tym, że gdzieś w połowie 2015 r. gazoport będzie uruchomiony w sposób komercyjny, przemysłowy. Pytanie – co z 2014 r.? Nasza umowa z Katarem na dostawę gazu płynnego opiewa już na 2014 r. i jest skonstruowana tak, że gaz należy odebrać bez względu na to, czy mamy jak to zrobić czy nie. A na pewno trzeba zapłacić, więc pytanie – jak będzie załatwiony 2014 r. w kontekście braku gotowości gazoportu w Świnoujściu? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Szanowni państwo, przypominam tylko, że w dniu 11 czerwca wyjeżdżamy jako Komisja Skarbu Państwa do Świnoujścia, żeby na miejscu zapoznać się z sytuacją gazoportu. Będzie okazja, żeby szerzej porozmawiać na miejscu.

Bardzo proszę, czy ktoś z członków Komisji chciałby jeszcze zabrać głos? Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Wojciech Zubowski (PiS):

Dziękuję. Panie przewodniczący, szanowni państwo, według oficjalnych statystyk rynek paliw zmniejsza się od trzech lat. Znowelizowana ustawa o zapasach ograniczy popyt na pojemności magazynowe przeznaczone na zapasy obowiązkowe o ponad 350 tys. m^3. Spadek tej wielkości potwierdził PERN w materiałach, które otrzymaliśmy na dzisiejsze posiedzenie, a mimo tego zapowiadacie państwo rozbudowanie pojemności magazynowych. Chcę spytać o tę rozbieżność – z jednej strony zapowiada się powiększenie zdolności magazynowych, a z drugiej strony w materiałach mamy informację o tym, że nie będą one już w takiej wielkości potrzebne. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Nie słyszę kolejnych zgłoszeń. Bardzo proszę, panie ministrze o udzielenie odpowiedzi.

Sekretarz stanu w MSP Zdzisław Gawlik:

Jeżeli chodzi o pytanie pana posła Małeckiego w kwestii sprzedaży spółek zależnych, m. in. Orlenu Ochrony i Naftoru – panie pośle, każda spółka z udziałem Skarbu Państwa ma się koncentrować na swoim podstawowym biznesie. Formowane są przez właściciela wobec tych spółek oczekiwania, żeby ich działalność pozakorowa nie była przedmiotem podstawowej aktywności. Nikt jeszcze nie zdecydował, co stanie się z działalnością prowadzoną w dwóch spółkach, o które pan pyta. Trwają stosowne analizy, podejmowane m. in. przez Orlen, co do przyszłości Orlen Ochrony. Minister skarbu państwa poprosił radę nadzorczą o monitorowanie i analizę zamiarów podejmowanych przez Orlen co do przyszłości Orlenu Ochrony. Na pewno nie będzie decyzji o sprzedaży, jeżeli w jakikolwiek sposób zagrażałaby to funkcjonowaniu infrastruktury krytycznej w spółkach, o których mowa. Decyzji nie ma, a analizy są prowadzone tak, żeby zabezpieczyć funkcjonowanie infrastruktury krytycznej. Gdyby nawet podejmowana była taka decyzja w przyszłości, to zabezpieczone będą interesy pracowników zatrudnionych w spółkach, o których mówimy.

Jeżeli chodzi o pytanie pana posła Zbrzyznego, które dotyczy gazoportu i ewentualnie kontraktu katarskiego, to dzisiaj Polskie LNG jest spółką-córką Gaz-Systemu. Jest to wyniki decyzji Sejmu, który przeniósł nadzór i uczynił od 11 września właściwym w tych sprawach ministra gospodarki. W konsekwencji Polskie LNG stało się spółkącórką Gaz-Systemu, zależną od ministra gospodarki. Nie chciałbym tu, panie pośle, być wyrazicielem intencji czy woli Ministra Gospodarki i mówić, jak w przyszłości miałoby wyglądać to podporządkowanie. Z uwagi na to, że Gaz-System będzie jednoosobową spółką Skarbu Państwa, to na dzisiaj nie widać żadnych powodów, żeby Polskie LNG straciło charakter państwowej osoby prawnej. Oczywiście mogą teoretycznie być w przyszłości analizowane inne rozwiązania, gdyby w stosunku do terminala podejmowana była decyzja o jego rozbudowie do pojemności 7,5 mld, o której pan mówił. Logika pokazuje, skoro wybudujemy terminal o takiej wielkości, że pozostałe decyzje o rozbudowie były podjęte.

Jeżeli chodzi o wspomniane przesunięcia związane z opóźnieniem oddania tej inwestycji do użytku. Nie chcę się tutaj wypowiadać na temat kwestii związanych z informacjami prasowymi, które pojawiają się z różnych powodów, ale chcę zapewnić pana posła, że umowa na dostawę gazu katarskiego była tak skonstruowana, że istniała możliwość przesunięcia terminu dostaw o sześć miesięcy. Proszę być spokojnym, że z tytułu nieodebrania tzw. katarskiego gazu w 2014 r. żadne ujemne skutki nie dotkną ani Polskiego LNG, ani PGNiG. Nie będzie żadnych niekorzystnych następstw. Jeżeli chodzi o dostawy gazu zakontraktowanego na 2015 r., bo wtedy muszą się one rozpocząć, to terminy zawinięć poszczególnych statków do gazoportu w Świnoujściu zostaną ustalone w miesiącach od lipca do listopada tego roku. Trudno dywagować, co tak naprawdę się wydarzy, jak optymalnie ustalone zostaną dostawy gazu, bo musimy uwzględniać wiele możliwości, również potrzeby PGNiG w tym zakresie.

Były to dwie kwestie, do których chciałem się odnieść. Pozostałe kwestie pozostawiam przedstawicielom zarządów spółek. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę, pan prezes.

Wiceprezes zarządu PGNiG S.A. Zbigniew Skrzypkiewicz:

Zbigniew Skrzypkiewicz, PGNiG S.A. Jeżeli państwo pozwolą, to chciałem powiedzieć kilka słów na temat gazu łupkowego i prac, jakie prowadzimy. Nakłady inwestycyjne PGNiG na poszukiwanie gazu łupkowego w 2014 r. przekraczają 300 mln zł. Zaplanowaliśmy 10 pionowych odwiertów badawczych. Jak już wspomniałem, 8 odwiertów na najbardziej rokujących koncesjach północnych, tj. w okolicach Wejherowa, kolejne 2 odwierty planujemy w Polsce południowo-wschodniej. Materiał, który uzyskamy z tych odwiertów badawczych, a także ze zdjęcia sejsmicznego 3D, na koncesjach północnych posłuży analizie. Mamy plan, aby na 2015 r. zaplanować odwierty horyzontalne, które z kolei zeszczelinowane dadzą wynik. Będziemy mieli pełną informację geologiczną na koniec 2015 r. o tym, jak wygląda nasza sytuacja z gazem łupkowym. Trzeba dodać, że na dzień dzisiejszy wykonanych jest 62 odwierty. Jeśli zaplanowaliśmy 10, a do tej pory PGNiG wykonało 12, to naprawdę nasz plan jest większy niż zwykle. Bardzo poważnie traktujemy poszukiwania i myślę, że plan, który teraz przedstawiłem, zaowocuje na koniec 2015 r. tym, że będziemy mogli odpowiedzieć na szczegółowe pytania, jaką perspektywę ma nasz kraj.

Jeśli chodzi o prace związane ze zmianami ustaw, a w szczególności ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz o podatku węglowodorowym, to powiem, że PGNiG zgłosił, jak wszyscy państwo wiecie, bo było to podane w prasie, ponad 30 wniosków co do zmian propozycji, która jest przedmiotem obrad. Dotyczy to wielu aspektów. Wprowadzenie tego prawa może rzeczywiście spowodować nierentowność niektórych kopalń, które są już starymi kopalniami. Trzeba powiedzieć, że w południowej Polsce PGNiG posiada kopalnie, które mają więcej niż 50 lat. Taka sytuacja może mieć miejsce i tego się obawiamy. Trzeba powiedzieć, że ustawa – Prawo geologiczne i górnicze, niesie ze sobą opłatę za użytkowanie górnicze i ma ona, według projektu, wzrosnąć trzykrotnie, o ile oczywiście propozycja nie zostanie zmieniona. To są duże zmiany, niektóre z kopalń wydobywają naprawdę niewielkie ilości węglowodorów, w szczególności ropy. Mówię o 38 kopalniach położonych na południu Polski, bo to jest najbardziej czuły temat. Staramy się aktywnie uczestniczyć, informując środowiska, które pracują nad ustawą, o naszych uwagach czy bolączkach. Zawsze przedstawiamy nasze rzeczowe argumenty. Mam nadzieję, że większość z nich będzie wzięta pod uwagę. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo, panie prezesie. Było pytanie do Lotosu, o ile dobrze pamiętam. Bardzo proszę, panie prezesie.

Wiceprezes zarządu Grupy Lotos Maciej Szozda:

Proszę państwa, jeżeli chodzi o sprawę petrochemii, to podpisane zostało porozumienie pomiędzy Grupą Azoty, PIR i Grupą Lotos. W tej chwili zespół pracuje nad studium wykonalności projektu. Do końca roku będzie ono gotowe. Pracujemy nad ekonomiką i programem tego przedsięwzięcia. Grupa Lotos zabezpiecza w tej chwili odpowiednie tereny, przyległe do rafinerii w Gdańsku. Ostateczne decyzje co do kształtu programu zostaną podjęte do końca roku i wierzymy, że w przyszłym roku wejdziemy w fazę projektową tego przedsięwzięcia. Udziałowców jest trzech: Grupa Lotos, Grupa Azoty i PIR.

Jeśli chodzi o bazę w Poznaniu, to jest nasza baza, która pracowała do tej pory. Zmiany warunków technicznych, które muszą spełniać bazy paliwowe, zmusiły nas do jej modernizacji. Mogę powiedzieć, że modernizacja jest już zakończona, właśnie w tym tygodniu odbywają się tzw. sprzedaże testowe. Jesteśmy już po rozruchach technicznych i technologicznych, baza rozpoczyna swoją pracę. Co do bazy w Rejowcu, to była ona, jest i będzie w dalszym ciągu wykorzystywana przez Grupę Lotos obok bazy w Poznaniu. To są dwa nieco różne mikrorynki. Baza w Poznaniu jest świetnie położona i chcieliśmy utrzymać tam naszą sprzedaż. Znajduje się przy torach kolejowych pomiędzy Poznaniem a połu-

dniową obwodnicą na autostradzie A2. Inwestycja została bardzo dobrze przyjęta przez naszych klientów i dlatego będziemy kontynuować tam swoją działalność.

Grupa Lotos posiada wiele terminali, ten nie jest jedyny. Jesteśmy istotnym klientem OLPP, jednakowoż mamy również własne terminale w Jaśle, Czechowicach, Piotrkowie, Rypinie, Gdańsku, oczywiście w Poznaniu, mamy również dalsze plany inwestycyjne. Niedawno powołaliśmy do życia spółkę Lotos Terminale, która wzięła w swój zarząd wszystkie terminale i pracuje nad rozwojem tej części naszej działalności.

Jeśli chodzi o pytanie trzecie, dotyczące Lotos Infrastruktury i przyszłości Lotos Asfalt. Proszę państwa, jesteśmy obecni na rynku polskim, ale jesteśmy bardzo aktywni również na rynkach eksportowych. Po pierwsze, perspektywy popytu na asfalt w związku z odblokowaniem w tej chwili budżetów europejskich są dobre. Widzimy możliwość prowadzenia naszej działalności również poza granicami Polski. Rozwijamy eksport i nie identyfikujemy w tej chwili zagrożenia dla istnienia spółki Lotos Asfalt. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Szanowni państwo, czy ktoś z państwa chciał jeszcze o coś dopytać? Przepraszam, jeszcze pan z PKN Orlen.

Członek zarządu PKN Orlen S.A. Marek Podstawa:

Marek Podstawa, PKN Orlen. Miałem dwa pytania, jedno dotyczy Możejek. Może zacznę od drugiego, potem przejdziemy do szarej strefy. Możejki od momentu nabycia przez PKN Orlen raz uzyskały pozytywny wynik w 2012 r. To było +80 mln dolarów. Natomiast sumaryczny wynik za lata 2007-2013 wyniósł -26 mln dolarów, czyli praktycznie ponosimy straty.

Dlaczego tak się dzieje? Po pierwsze, jest to otoczenie makroekonomicznie. Jak powiedziałem, ok. 2/3 rafinerii w Europie ponosi straty. Od 2009 r. zamkniętych zostało w Europie ok. 25 nierentownych rafinerii. Możejki nie są tu wyjątkiem. Drugą przyczyną jest trudne położenie rafinerii. Jak państwo zapewne wiedzą, dostawy ropy nie są prowadzone rurociągiem, jak się to odbywało historycznie, ale poprzez morze. Z tego tytułu ponoszone są dodatkowe koszty logistyczne. Po drugie, jesteśmy skazani na obsługę przez podmioty litewskie, ponieważ tory kolejowe, które dawały Orlen Litwie alternatywny sposób dostarczania paliw na eksport poprzez Łotwę, zostały zdemontowane przez koleje litewskie. W związku z tym mamy poczucie, że nadużywają one pozycji monopolistycznej i obciążają nas taryfami, które są dużo wyższe niż np. w Polsce. Są one ok. 40-50% wyższe niż w Polsce. W związku z tym, ponieważ rafineria nie jest morska, a musi wyeksportować 2/3 produkcji, skazana jest na ponoszenie wysokich kosztów logistycznych, co obniża jej konkurencyjność.

Od wielu lat prowadzimy rozmowy z władzami litewskimi na temat unormowania sytuacji. Litwini oczywiście obiecują nam rozwiązanie tych problemów. Przypomnę, że chodzi o odbudowę torów kolejowych, które pozwolą nam na korzystanie z alternatywnego kanału transportu przez Łotwę oraz ewentualnie o budowę rurociągu do portu w Kłajpedzie, który jest własnością państwa litewskiego. Rozmowy trwają, nic się nie dzieje, w związku z tym podejmujemy w tej chwili działania i analizy, które zakładają każdy scenariusz jeśli chodzi o przyszłość Orlen Litwy. Może to być również likwidacja spółki. Tyle, jeśli chodzi o Możejki.

Szara strefa charakteryzuje się tym, że bardzo trudno oszacować jej wielkość. W związku z tym POPiHN w zeszłym roku zleciła doradcy zewnętrznemu, który generalnie nie jest zaangażowany w biznes paliwowy, oszacowanie szarej strefy. Okazało się, że jest to ok. 15% rynku. Jeżeli przeliczylibyśmy to na czysty podatek VAT, to jest to ok. 4 mld zł, czyli możemy powiedzieć, że Skarb Państwa dziennie traci 10 mln zł. Trafiają one do przedsiębiorców, którzy działają w nielegalnych firmach. W tym roku, co widzimy na rynku, następuje niejako pionowa integracja tych firm. Zaczynają one brać udział w przetargach publicznych, dostarczają paliwo do instytucji publicznych, kupują zamknięte już stacje benzynowe i przebudowują je. W ten sposób następuje wzrost.

Jeśli chodzi o działania, jakie podejmuje branża i instytucje państwowe, to przekażę głos panu dyrektorowi Piotrowi Szpakowskiemu, który opisze to, co dzieje się w tym zakresie.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo, panie prezesie. Prosimy pana dyrektora.

Dyrektor Biura Zarządzania Ryzykiem Regulacyjnym PKN Orlen S.A. Piotr Szpakowski:

Piotr Szpakowski, PKN Orlen. Jestem dyrektorem biura ds. regulacji i w związku z powyższym przekażę państwu króciutką informację na temat tych działań, które w ciągu ostatnich dwóch lat zostały podjęte przez administrację rządową w celu ograniczenia szarej strefy w sektorze paliwowym. Pierwsza zmiana, która została wprowadzona w październiku 2013 r., odnosiła się do wprowadzenia tzw. odpowiedzialności solidarnej w obrocie i rozliczaniu podatku VAT pomiędzy podmiotami działającymi w sektorze paliwowym. Niestety, ocena funkcjonowania tego rozwiązania prawnego nie jest pozytywna. Nie doprowadziło ono do żadnego ograniczenia działalności szarej strefy z uwagi na fakt, że pewne luki w przepisach były skrzętnie wykorzystywane przez podmioty działające w niej. Pozytywnie odbieramy zapowiedzi resortu finansów rychłego wprowadzenia modyfikacji po pierwszej ocenie działania tego prawa.

Drugi projekt, który w chwili obecnej znajduje się na ostatnim etapie procesu legislacyjnego w parlamencie, dotyczy ograniczenia i kontroli nad rynkiem paliw ciekłych. Warto powiedzieć, że w chwili obecnej nie ma tak naprawdę jednego sprawnego podmiotu kontrolującego ten sektor działalności gospodarczej w Polsce. W związku z powyższym MG wprowadziło do projektowanych zmian ustawy o zapasach obowiązkowych również zmiany w zakresie kontroli i ochrony rynku sektora paliwowego, podmiotów działających w zakresie przywozu oraz produkcji paliw. Branża pozytywnie ocenia te rozwiązania. Liczymy, że wprowadzone uregulowania w przeciągu najbliższego kwartału mogą w znaczący sposób ograniczyć działalność podmiotów szarej strefy. Rozwiązania wzorowane są na przepisach wprowadzonych w Republice Czeskiej, gdzie w znaczący sposób ograniczyły one działalność szarej strefy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję. To chyba wszystkie odpowiedzi. Bardzo proszę, pan poseł Rojek chce dopytać. Proszę bardzo.

Poseł Józef Rojek (niez.):

Nie bardzo zrozumiałem wypowiedź pana prezesa z PGNiG, jeśli chodzi o odwierty. Czy mówił pan tylko o pionowych odwiertach, bo żadnego horyzontalnego i szczelinowania jeszcze nie wykonaliście? Zadaję to pytanie, bo pamiętam, jak premier kiedyś zapowiadał, że w 2013 r., czy nawet wcześniej, będziemy już wydobywać gaz łupkowy. Jest to duża rozbieżność, więc proszę o odpowiedź.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Poseł Małecki też chce dopytać, bardzo proszę.

Poseł Maciej Małecki (PiS):

Panie przewodniczący, jeszcze pan prezes PERN nie miał okazji odpowiedzieć na moje pytanie.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Zaraz poprosimy pana prezesa. Czy ktoś z państwa jeszcze? Pan poseł Warzecha.

Poseł Jan Warzecha (PiS):

Chciałem jeszcze zapytać pana prezesa Szozdę o plany inwestycyjne w Jaśle, bo nie usłyszałem odpowiedzi. Czy są jakieś plany? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Poseł Borowczak jeszcze.

Poseł Jerzy Borowczak (PO):

Dziękuję bardzo. Mam pytanie do prezesa Lotos. Jeśli chodzi o logistykę, przewidujecie państwo poszukiwania strategicznego partnera dla Lotos Koleje. Czy działo się coś złego w tej firmie, że potrzebny jest partner strategiczny? Tak wynika z waszej informacji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo, panie pośle. Czy jeszcze ktoś z państwa chciałby zabrać głos, zadać pytanie? Zamykam dyskusję i proszę o udzielenie odpowiedzi.

Wiceprezes zarządu PGNiG S.A. Zbigniew Skrzypkiewicz:

Zbigniew Skrzypkiewicz, PGNiG S.A. Nasze dotychczasowe prace związane z poszukiwaniem gazu łupkowego zakończyły się tym, że do końca 2013 r. wykonanych zostało 12 odwiertów pionowych i 2 odwierty horyzontalne, z czego jeden w końcówce 2013 r. nie zakończył się sukcesem. Wiercąc horyzontalnie mieliśmy tam awarię. Niestety, prace związane z odwiertami w poszukiwaniu gazu konwencjonalnego i gazu łupkowego różnią się od siebie w zasadniczy sposób. Po pierwsze, struktury, w których poszukujemy gazu są zasadniczo różne. Z tego powodu odwierty w poszukiwaniu gazu łupkowego są dużo droższe. Jak tutaj wcześniej mówiłem, żeby uzyskać wystarczającą wiedzę na temat struktur geologicznych, trzeba wykonać znacznie więcej odwiertów.

W tej chwili zaplanowaliśmy na 2014 r. 10 odwiertów pionowych. Odwierty horyzontalne będziemy mogli zaplanować dopiero posiadając wiedzę geologiczną z odwiertów pionowych i wyniki sejsmiki 3D na koncesjach, gdzie wykonywane są odwierty. Dopiero to da możliwość ukierunkowania odwiertów horyzontalnych. Struktury łupków, które badamy, nie są regularnie położone pod ziemią. Z tego wynika konieczność wykonania sejsmik, a dopiero w następnej kolejności zaplanowania kierunków odwiertów horyzontalnych. Dlatego założyliśmy taki plan i chcemy zrealizować go na koniec 2015 r. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję. Bardzo proszę.

Prezes zarządu PERN „Przyjaźń" S.A. Marcin Moskalewicz:

Szanowny panie przewodniczący, szanowny panie pośle. Odpowiadając na pytanie dotyczące pierwszej nitki chce powiedzieć, że projekt rzeczywiście jest dość długi, bo jednym z założeń budowy trzeciej nitki było wykorzystanie w późniejszym okresie pierwszej nitki jako rurociągu paliwowego. W tej chwili jesteśmy na etapie bardziej zaawansowanych rozmów z jednym z naszych polskich kontrahentów, dotyczących wykorzystania części odcinka pierwszego rurociągu na trasie Płock-Orzechowo-Emilianów, połączenia go w pętlę i przystosowania do przesyłu paliw. Co do drugiej części z Orzechowa do Adamowa, to ze względu na obecną sytuację na rynku chcemy bardziej uatrakcyjnić bazę w Adamowie i rozważamy przebudowanie ropociągu na rewersowy, czyli chcielibyśmy mieć możliwość przesyłu w drugą stronę. Myślę, że jest to w tej chwili dobre rozwiązanie, bo musimy nieźle zarządzać pojemnościami magazynowymi, jeśli chodzi o przesyły i państwowe rezerwy rafinerii.

Co do rurociągu finalnego z Bronowa do Trzebini, to również jesteśmy w końcowej fazie negocjacji z naszym partnerem. Prawdopodobnie przejdziemy do następnego etapu podpisywania umowy. Koszt inwestycji to ok. 180 mln zł. Jakie jest jej zadanie? Pierwsze zadanie to obniżenie kosztów i zwiększenie bezpieczeństwa transportu na dość chłonny rynek, jakim jest Śląsk. Przy okazji nie ukrywam, że zwiększamy operacyjność baz w Koluszkach, Bronowie i Strzemieszycach oraz, tak niełądnie mówiąc, troszeczkę obniżymy loty bazy jednego z naszych konkurentów w Radzionkowie.

Było jeszcze pytanie na temat dodatkowych pojemności magazynowych. Pojemności, które były prognozowane w spółce sięgały 2009 i 2010 r. Wykonany został projekt budowlany, natomiast wstrzymaliśmy rozbudowę bazy magazynowej w Gdańsku, gdyż, jak wszyscy wiemy, troszeczkę zmieniła się sytuacja na rynku. Prowadzimy rozmowy z kontrahentami ze strony niemieckiej, jeżeli uda się nam podpisać stosowne umowy na magazynowanie ich rezerw operacyjnych lub obowiązkowych, wtedy nasze potrzeby magazynowe będą dużo większe i zaczniemy tę inwestycję. Dziękuję uprzejmie.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Pan prezes Szozda. Bardzo proszę, panie prezesie.

Wiceprezes zarządu Grupy Lotos Maciej Szozda:

Zacznę od Jasła. Aktualnie nie planujemy w Jaśle żadnych nowych inwestycji, ponieważ niedawno skończyliśmy inwestycje związane z zakładem produkcji asfaltów. Natomiast nie zamierzamy ograniczać naszej działalności, tyle mogę powiedzieć na tym etapie. Na razie nie mamy tam kolejnych planów rozwojowych. Co będzie dalej, przyszłość pokaże.

Jeżeli chodzi o Lotos Kolej, panie pośle, to ta spółka ma się dobrze, a wręcz bardzo dobrze. Mogę nawet powiedzieć, że troszeczkę za dobrze z punktu widzenia Grupy Lotos, ponieważ ta nasza córka dojrzała i przyszedł taki moment, że trzeba wydać ją za mąż. Jak mówił przed sekundą pan minister Gawlik, szczególnie spółki strategiczne muszą koncentrować się na swoim *core business*. Spółka Lotos Kolej obsługuje w 100% nasze frachty kolejowe z Gdańska, natomiast rozrosła się jej tzw. druga, komercyjna część i to tak bardzo, że zaczyna przerastać *core business*. Nie chcemy, jako grupa być hamulcem w rozwoju spółki Lotos Kolej. Wchodzi ona w tej chwili we wszelkiego rodzaju inne części biznesu cargo, w tym np. w transport intermodalny. Grupa Lotos koncentrując się na własnych inwestycjach *core* i nie chcąc być barierą w rozwoju spółki, która ma całą masę pomysłów, postanowiła znaleźć partnera strategicznego, który pomoże jej w rozwoju. Od dawna w naszej strategii zdefiniowany jest, wiele lat temu ogłoszony projekt poszukiwania partnera strategicznego. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Nie ma więcej pytań. Szanowni państwo, zamykam ten punkt. Dziękuję za dyskusję.

Chciałem zapytać, czy ktoś z parlamentarzystów przygotował jakiś wniosek, propozycję tematów kontroli do planu pracy Najwyższej Izby Kontroli? Jeżeli nie, nie namawiam, bo w każdej chwili możemy, jako Komisja, taki wniosek złożyć.

Zamykam posiedzenie Komisji. Protokół posiedzenia będzie wyłożony w sekretariacie.